

156
И като се обърна към кастрофилакта на Мадарската крепост, той добави:

- Повелете на майстор Звено да събере людете си и поправи друма, който е вече много завален, за да може всеки да дойде и се поклони на гроба на тоя велик мъж. А ^{стѣла} колоната ще отнесете в Търнов. Там ще построя църква, в която искам да събера всички ценни спомени, останали от ³първото царство. Там ще занесете и ^{стѣла} колоната, ³която намерихме в Плиска и ³която сочи границите на Крума - Родосто.

- На благочестието на хан Омортаг отговаря само смирението и миролюбието на цар Петър, сина Симеонов... - забеляза всеосвещения Марко, митрополита на Преслав - и той като него е сключил траен договор с ромеите, за да може в мир да урежда великата империя, която му остави баща му, тъй както Крум остави мощна държава на Омортага. След бранника иде винаги миролюбец ³т.

Севастократор Александър се досети, че това сравнение се отнася до бойните успехи на чича му Калояна и любомъдрието на брата му Асена, затова се обади:

- Право е словото ти, светий отче, ала Крум и Симеон оставиха на наследниците си обединени, силни държави. Затова бе лесно на наследниците им да бъдат миролюбци. Не е ли тъй, царството ти?

Асен се замисли. Нечуто въздъхна.

Не... Не беше до бран на тази разнебитена страна. Имаше още много да се гради, да се цеи, да се заличава злото на Борила, да се върне доверието на народа, да се възобновят запустели и сринати крепости, да се разгърне богата търговия и стопански цъфтеж. Рано, рано бе още да се мисли за бран. Мир ³търбваше със всички съседи. Сега, ³след царската женидба, България бе вече в приятелски връзки с два опасни врага: Венгрия и ³латините. Оставаше да се сключи съюз ³за мир и приятелство с Епир. Може би най-опасният от всички врагове.

Кой беше издал думата? Внезапно, сякаш изпод земята, друмове и пътеки почерняха от народ, който бързаше към могилата, с китки и